Ч. 148. Второк 20 (7) липня 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за злож. оплати почтової.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

До ситуациї. — Події в Персиї.

В політичних кругах настав вже час ферий по неудачи переговорів. Знаменний причинок до того, хоч переминаючого установленя відносин, подає орґан молодочехів про висказ цісаря, який видає ся імовірним задля звязи з висловленими монархом поглядами про парляментарне положенє при отвореню таврийскої зелїзниції. Той дневник стверджує, що становище кабінету бар. Бінерта в нічім не змінило ся в наслїдок замкненя державної ради, а бар. Бінерт, як передтим, так і тепер єсть мужем довіря Корони і близьких єї чинників. Один угорский державник, який упав серед переговорів з мужами довіря угорского сойму, заявив, що цісар висказав ось які слова: „Упором не приневолять мене до нічого, як тут, так і там“.

На радї міністрів, яка відбула ся в другій половинї минувшого тиждня, полагоджено справу веденя адміністрациї підчас літа і потім запанувала тишина в питанях внутрішної полїтики по рухливих днях обструкциї. Майже всї члени кабінету виїхали з Віденя, а слідуюча рада міністрів має зібрати ся після вісти „Nar. List-ів“ 18-го серпня, щоби заняти ся справою скликаня державної ради з початком вересня на двотиждневу сесию в цїли вибору комисиї, які могли би працювати рівночасно з делеґациями.

Таке предложенє вийшло від польского кола, а і члени Славяньского Союза, які не брали участи в обструкциї, прилучили ся до сеї акциї. Тій вісти, немов би державна рада мала зібрати ся в вереснї, заперечують рішучо. Другим успіхом працї парляменту єсть запевненє, що ческий сойм, який має бути скликаний на початок вересня, буде працювати. В тій цїли має правительство виготовити для сойму предложенє, в якім підвисшено би число членів краевого видїлу з 8 на 16. Пятьох членів одержали би Чехи, трех Нїмцї, а по одному обі ґрупи більших посїлостий. Хосенним обявом для осїнних переговорів в справі повновласного закона єсть заява ґр. Кольоврата, виголошена перед виборцями в Новім містї на Мораві, з якої виходить, що нїмецкі хлїборобники готові в інтересї вяшного полїтичного положеня голосувати за повновластним законом але лише тодї, коли одержать від правительства видатну поруку і уступки.

Довірочна нарада членів Славяньского Союза з 13 с. м., які не брали участи в обструкциї, закінчила ся тим, що „славяньскі сторонництва чину“ поставлено під нагляд. Ухвалено утворити постійний видїл, який в пору повідомляв би Славяньский Союз про поступованє обструкционїстів, щоби не стало ся так, як в послїднім случаю, що обструкционїсти самовільно без повновласти Союза вибрали способи веденя цїлої акциї. Той обяв недовіря для сторонництв Шустершица і Прашка дає ся тим пояснити, що на тій нарадї стверджено мимо заперечень дра Шустершица, що представителї обструкциї на нарадї з бар. Бінертом поставили дїйстно домаганє в справі унїверситету. П. Шустершиц звернув ся з питанем до бар. Бінерта, як він відносить ся до основаня словіньского унїверситету в Люблянї, і то в такий спосіб, що президент міністрів так відповів: „Алеж прошу, то є национально-полїтичні домаганя, про які не можу дати нїякої заяви“. Найголовнїйші заміти опозициї против обструкционїстів суть: що они внесли свої наглі внесеня в палатї без попередного порозуміня з иншими сторонництвами союза; що без повновласти инших ческих клюбів поставлено на нарадї з президентом міністрів питанє ческого унїверситету на Мораві а вкінци заміт, який найбільше дїткнув, що, коли один представитель правительственних сторонництв в комітетї шістьох підняв розправу над перестоєм ка-

---

28)

Образки з подорожи по Америцї.

Після Т. Келїнґа, дра Лямпрехта, Урбана і др. зладив К. Вербенко.

(Дальше).

Минулої зими стала ся небувала доси подїя: Найеґре замерзла була двома опадами від берега до берега. З величезної ріки зробилась була рівна і гладонька ледова дорога, а гук водоспадів завмер був два рази. Се очевидно не позістало без впливу і на сусїдні фабрики: не стало сили, то мусїла станути й вся робота, а шкоду, яка з того вийшла зараз в самих початках, обчислювано на звиш шість мілїонів корон. Велика небезпечність грозила також зелїзному мостови понисше водоспадів, бо колиб величезна маса криги сперла ся була об єго зелїзні підпори, то була би їх певно поломила як патички. В Люїстни, кілька миль повисше водоспадів, працювало цїле населенє з горячковим поспіхом над тим, щоби забезпечити там оба великі ґоґелї від грозячої їм небезпечности. Небезпечність однак щасливо проминула, а замерзлі водоспади лиш притягали до себе сотки тисячів людий, цїкавих побачити се нове чудо природи, котре ледви чи ще колись в такій величавости повторить ся. А єсть що побачити, коли ті водоспади замерзнуть.

Вже нераз ставлено питанє, чи водоспади Ніяґари чи там Найеґри, котрі безперечно належать до чудес сьвіта першої кляси, представляють лїтом чи може зимою величавійший вид. Доси нїхто ще не дав рішучої на то відповіди, а люди, що мали нагоду видїти оба сї величаві з'явища природи, не знають дїйстно, котре з них красше і величавійше.

Яко краєвид представляють ся водоспади лїтом любійше, а також, коли так можна сказати, богатійше, бо зима позбавляє їх неодної обовязкової „займавости“; але хоч нема й листя на деревах в сусїдних лїсах, то таки ледова окраса робить водоспади що найменше так само займавими, коли ще може не перевисшає своїм вражінем, нагадуючим зачарований образ з якоїсь казки.

Коли я торік в січни побачив перший раз водоспади в зимовій одежи, то они зробили на мене так велике вражінє, що я просто остовпів з дива. Дерева в лїсї на Козячім острові, що розділяє водоспади на американьский, широкий на яких 1000 і канадийский, широкий може на 2600 стіп, білїли ся всї так, мов би їх хто цукром обсипав. Подумайте собі тисячі пнів і галузий, покритих білою ледовою корою, котра сьвітить ся в сьвітлї сонця міріядами поблискуючих кришталиків.

Мрака, яка підоймає ся з величезного водоспаду, покриває і найтоншї жилочки того галузя зовсїм рівномірно делїкатним ледом. Скали, зелїзне поруче, колоди дерева, які вода тут і там понаносила, мости, словом все в близшім окруженю ріки сьвітить ся так білою краскою, що аж за очи ловить, а коли в полудне сонце присьвітить на ту дивну кришталеву утвар, тодї здає ся чоловікови, що він перенїс ся в якийсь казочний сьвіт, який і найбуйнїйша уява не годна сама з себе собі нїяк утворити.

А на величезних стїнках з піскового каменя по боках водоспадів творять ся звисаючі або сторчачі до гори ледові шпилї або сталяктити і сталяґміти величезних розмірів та найдивнїйшого виду. Замерзлі водоспади виглядають мов би величезні гори леду сягаючі аж до запіненої ріки в долинї.

Придивляти ся тій утвари близько з долїшного берега ріки єсть досить небезпечно, бо нераз під впливом теплоти в полудне пукає лїд і з лоскотом злому відривають ся величезні груди а спадаючи в долину нищать все, що їм стоїть на дорозї.

Одно з'явище особливо викликує подив всїх туристів, а то величезна гора леду, котра що року, скоро настануть морози, творить ся в споді водоспадів та стає щораз висша і висша, мов би якась копиця величезних розмірів. Тота гора то нїчого иншого як лиш замерзла мрака. Коли спадаюча величезна маса води розбризне ся так, що з неї зробить ся аж мрака, стає тота мрака в міру того, як збільшає ся студінь, що раз густїйша, збиває ся в кришталики і опадає та в той спосіб творить ся щораз більша кора. Іноді зробить ся она так ве-

бівету на осінь при участи Славяньского Союза, то один з членів обструкциї домагав ся мініїстериальної теки, яка припадала би Славяньскому Союзови, виключно для словіньского і ческого хліборобного клюбу. Втіркова нарада означае вихід з неминучого розбитя Славяньского Союза, в якім нема однодушности і певно не прийде до тїснійшої злуки між членами его, коли в осени прийде ся убігати о теку. Ухвала славяньскої опозициї есть першим тактичним успіхом, який осягнуло правительство з замкненем сесиї.

Також і клюб народно католицкого сторонництва зібрав ся ві второк на нараду. На тій нарадї, як звіщають, висказано жаль, що по замкненю сесиї не буде скликане засїдане Славяньского Союза. Зате принято з вдоволенем до відомости звіт з нарад сторонництв союза, які не брали участи в обструкциї.

Константинопольский перский комітет розвивае послїдними часами горячу акцию в дипльоматичних кругах, у Порти і в парляментї. Тепер звернув ся відозвою до всіх дипльоматичних посольств, в якій представляе борбу перских националїстів з шахом, безправну окупацию Асербейджану, острілюванє сьвятих місць і марш бахтиярів на Тегеран та змаганя Росиї до попертя кандидата Ціль ес Султана, вуйка шаха. Відозва остерігае, що на Росию спаде одвічальність за будучі події і висловлюе надію, що справедливий голос перского народа найде признанє з боку культурних народів, бо в инакшім случаю Перси рішені рознести велику пожежу в цїлій Персиї.

По занятю Тегерану ворохобниками відбули ся там збори послів до перского парляменту і найвизначнїйших провідників националїстів та войскових достойників і перед будинком парляменту в присутности великої товпи народа проголосили шахом наслїдника пресола, 12-лїтного сина дотеперішого шаха. Реґентом настановлено міністра Азаса ель Мулька, а міністром війни і ґубернатором Тегерану Сійсихдира, провідника ворохобників. Шах, що схоронив ся до російского посольства, вислав до царя телелеґраму, в котрій просить, аби приняв его під свою опіку. Після послїдних вістий Анґлія і Росия постановили не боронити більше шаха і поводити ся супротив подій в Персиї зовсім безсторонно.

Новинки.

Львів, дня 19-го липня 1909

— Є. В. Цїсар санкционував ухвалений галицким Соймом закон в справі побору 30 прц. краевого додатку від вина, мошу і т. п.

— **Дрібні вісти.** Є. Е. Митрополит Андрей гр. Шептицкий виїхав на довший час на провінцию. — В Коломиї переїхав зелїзничий поїзд селянина Юрка Волину в хвили, коли на ул. Собєского переїздив крізь зелїзничий шлях фірою з деревом. — В Парижи помер сими днями скоропостижно Володислав Мержвиньский, славний колись на цїлий сьвіт співак, котрого звали „королем тенорів“.

— **В рільничій школї в Черниховї** здали головний іспит між иншими: Дмитро Медвідь з Ярослава (з віднач.) і Стефан Негребецкий з Озірнеї.

— **За сїножать.** З Руданець, львівского повіта, доносять, що прибув там на слїдство судия п. Згуральский зі Львова і на основі переслуханя казав увязнити селян: Івана, Панька і Василя Сенчишинів, Стефана Ярину і Івана Назаркевича, які мали бити дідича Соботку і его сина. Старий Соботка помер з ран в львівскім шпитали.

— **Жертви еміґрацийних аґентів.** В четвер прибув до Кракова гурт еміґрантів з північної Америки в числї 20 осіб. Всіх їх видалило правительство Сполучених держав зараз по причаленю до берега, бо нїхто з них не мав вымаганих тепер законом 25 долярів (125 корон). Суть то бідні селяни з Буковини, що вадовжили ся і продали свої господарства, аби закупити другі корабельні карти, що стоять по 350 К. З Ню Йорку доносять, що онногди не пущено до Америки 220 еміґрантів, котрі прибули на корабли Lincoln. Взагалї вислано яких 700 еміґрантів назад до Европи. На корабли з того приводу мало не прийшло до бунту.

— **Самоубийство бар. Ротшильда.** Про таємничу смерть бар. Оскара Ротшільда, наймолодшого сина віденьского міліярдера Альберта Ротшільда, кружать всїлякі вісти. Властивою причиною самоубийства молодого Ротшільда була любов до одної бідної дївчини, доньки учителя, з котрою син міліонера хотів оженити, але богатий батько не хотів нїяк на то позволити. Щоби та любов ему „з голови вивітріла“, Ротшільд вислав сина в подорож по сьвітї, котра тревала три чверти року. Однак довга подорож не ослабила зовсім его любови. Вернувши з подорожи, син заявив батькови, що безусловно з тою дївчиною оженить ся, але й тепер стрінув ся з рішучим опором батька. Наслїдок був такий, що молодий Ротшільд в понедїлок застрілив ся.

— **Сумна пригода.** З Копичинець доносять про сумний випадок, який там лучив ся. Два сини господаря Василя Черниша пішли косити траву коло ставу ґр Баворовского. Старший з них мав 15, а молодший 12 літ. Коли старший утомив ся роботою, відложив косу і положив ся спати. Молодший, користаючи з того, взяв косу і став косити. Не замітивши лежачого в траві брата, махнув косою так нещасливо, що розпорав ему живіт. Нещасливий за кілька хвиль закінчив житє.

— **З угорскої Руси.** Консистория мукачівскої епархії під проводом епископа Юлїя займала ся недавно справою народної орґанїзациї і рішила скликати в тій справі на день 24 с. м. епархіяльну нараду. — Шкільний рік в гр. кат. учительских семинариях в Мукачи і в Пряшеві скінчив ся дня 13 м. м. В Мукачівскій семинариї відбув ся кваліфікацийний іспит під проводом крилошанина о. Матяцкова. На 61 учеників видержало іспит 59. — В Мукачи обходив дня 12 м. м. крилошанин о. Туряй 50 лїтний ювилей свого сьвященьства. Питомцї духовної семинариї почтили ювилята промовами, хоральними продукциями і декламациями. — Від часу, коли угорске правительство внесло проект нового виборчого закона, котрий не признае права голосованя неграмотним, по угорскій Руси пішов клич, щоби засновати курси для неграмотних, а успіхи сего кличя почина-

---

лика, що розмерзае ся зовсім аж може в червни або й липни.

Ходити зимою понад Найеґру не належить зовсім до приємности, бо дороги близько ріки покривають ся всї таким ледом, що нїгде в сьвітї нема так гладкої ожеледи. По таких місцях, котрі хоч би лиш трошки були спадисті, не можна тоді зовсім ходити і длятого такі дороги посипують від часу до часу досить грубою верствою попелу.

Зовсім неприступною есть в зимі „Cave of the winds“ (кейв оф дзе віндс — печера вітрів), з котрої літом, — як вже попереду було сказано — можна спадаючу масу води видїти іззаду. Тепер вузоньку стежку в скалї, котру звичайно заслонюе вода, замикае частокіл із страшенно грубих стовпів з леду.

Понизше водоспадів спочивае в зимі витягнена на беріг „Maid of the Mist“ (мейд оф дзе міст — „мрачна діва“), той малий пароплав, котрий літом підпливае аж під самі водоспади і підвозить своїх пасажирів так близько, що они зі страху мало що не гинуть — також справдешно американьска забава. Судно запливае в бухаючу в гору мраку, котра иноді так густа, що на пять кроків вже нїчого не видко. В зимі спочивае то судно на піску, нїби набирае сили до нових прогульок в лїтї.

Жаль бере подорожного, коли видить, що тілько доріг до пізнаня краси водоспадів в зимі перед ним замкнених. А все таки сказав би я, що Найеґре красша в зимі як в лїтї. Якуж чудесну гру красок викликуе заходяче сонце на тих ледових шпилях, на котрих поблискують міріяди диямантових кришталиків! Як же пишно відбивають ті делїкатні білі жилочки від червоного як грань вечірного неба! А самаж ріка хиба не виглядае як пливуче золото, хибаж еї сьвітячі филї не жаріють ся від пурпурової краски неба? То плїнюючий, не до описаня красний, чудний вид, що займае всї змисли видця і заставляе его позабувати на земскі клопоти, хоч би лиш на одну, хоч би лиш як коротку хвилинку.

А ще одно, що в зимі дозваляе більше як в иншій порі року любувати ся сим чудом природи: нема того великого напливу туристів. В зимі трудно їздити, а до того ще тут на канадийскій границі, де часто дуе з півночи снїгом і бувае така студінь, що аж кров в жилах стигне. Але аж тоді Найеґре справді велика, велика в своїй величній самотї!

А Американець і ту величезну ріку використав по своему. Не богато бракуе а з найбільшого, найвеличавійшого водоспаду зродить ся величезна млинівка, що буде порушати не лиш колеса справдешних млинів, але й турбіни множества всїляких фабрик. Вже нинї стала тут стация найбільшої сили на сьвітї, врила ся в нутро скали так, що лиш один поверх вистае понад землю, підчас коли вісім еї поверхів знаходить ся під землею. Тут зробило ся фабричне місто, якого другого нема на сьвітї, котре би тілько виробляло електричної сили, але заразом і нема другого, де би тілько було диму, саджі та бруду як тут а чужинець коли походить по его закопчених улицях, аж свобіднїйше видихае, коли вийде знову, хоч би то було й в зимі, на чистий сьвіжий воздух за містом. Ся одна стация виробляе що дня силу 50.000 коний, щоби удержувати рух на електричній зелїзници, що їде до Боффельо, 40 кільометрів далеко, та доставляти сему місту сьвітла і сили.

Але побіч сего фабричного осередка есть ще й друга любенька часть міста, з широкими, добре удержаними улицями, обсадженими по найбільшій части деревами, де стоїть готель коло готелю, крам коло краму з памятками всїлякого рода, котрі розповідають нам, що водоспади Найеґри „займавість первого степеня“ і що тут рух чужинцїв незвичайно великий. Фотоґрафії представляють знимки туристів з „водоспадами в глубинї“ а переписних листків з видами есть тут безліч. Та й „індиянський промисл домашний“ есть тут сильно заступлений: артистично виконані мокасіни (черевики з сирої шкіри), індиянські віяльця з ріжнобарвними перами, артистичні вишивки пацьоркові, малесенькі човенця і т. п.

От тут в сім містї знайде ся ще й закутина, де не видко фабричного комина, лиш „майже“ саму природу, дику, первістну природу, і тут можна ще подумати, помріяти про давних жилах Індиянів, що колись ходили по сій живописній пустині і в своїй повіваючій окрасї з пер на голові а зимою з своїх снїгових черевиках тропили міліони стад буйволів, з котрих лиш тілько убили, кілько було потреба для них і їх роди.

Де подїлись Індияни, де подїлись буйволи? Білий чоловік їх винищив; він готов ще знищити і ту красу велита Ніяґари, котрої навіть назву на свій лад вже перекрутив. Та нї; може не знищить, бо американьский конґрес постановив, що водоспади Найеґри мають уважати ся національним парком і стояти під управою міністра войни, котрий дозволяе спускати з них лиш тілько води, кілько можна стустити без шкоди для краси водоспадів. А як ощадно він поступае, видко із слїдуючого приміру: підчас коли ню-йорскі власти державні призволили найстаршому товариству „Niagara Falls Power Co“. спускати 17.200 гранних (кубічних) стіп на секунду, то міністер війни признав з того лиш половину.

(Дальше буде).

…нуть денеде вже проявляти ся. Відчуваючи потребу поучаючих книжочок для народа, питомці духовного семинара в Мункачи почала видавати дешеві книжочки для народа, що будуть продавати ся по 4 і по 2 с., а також між убогих даром роздавати. Перша книжочка вже появила ся і містить 4 оповідання. Збірка написана угро-рускім нарічем. Фонди на видане сеї книжочки роздобули питомці із складок рускої інтеліґенциї. Рівночасно з заходами около піднесеня просьвіти серед угорских наших братів родить ся і зрозуміне потреби працювати над економічним піддвигненем селяньства, чому сприяє теперішний міністер рільництва Дараній. В протягу минулого року було на угорскій Руси 17 промислових товариств, в яких 2 000 родин занимало ся плетенем кошиків, теслярством, вироб[о]м штучних цьвітів, діточих забавок і т. п., що принесло народови більше як 180 тисяч К доходу. Всі вироби роблено на замовленя які збирає дирекция „рускої акциї“ і розділяє між промислові товариства для виробу кошиків, одно для виробів з дерева і два для тканя гунь (опанч). Всі ті товариства дістали від міністерства потрібні машини і материял. При кождім товаристві построюють робітні. Правительство признало на біжучий рік 30 000 К державної підмоги на побудоване таких робітень ще в 4 місцевостях. Подаючи вістку про ті заходи правительства, взиває ґазета „Наука“ угорских Русинів, щоби користали з прихильно[с]ти до Русинів міністра Даранія, та закладала кредитові і промислові товариства.

— **Репертуар** руского театру в Чорткові. (Саля „Сокола“. Початок о $7^1/_2$ вечером).

Ві второк, дня 20 с. м. „Ревізор з Петербурга“, комедия М. Гоголя.

В середу, дня 21 с. м. „Галька“, опера Ст. Монюшка.

— **Прив. руска женьска ґімназия СС. Василиянок з правом публичности у Львові.** Дирекция сеї ґімназиї видала друком звіт за минувший рік шкільний. Перед урядовою частиною звіту поміщеня розвідка проф. Ів. Боберского про „ситківку (Lawn Tennis)“ з ілюстрациями, яка занимає 47 сторін, вел. вісімки. В урядовій части звіту вичислені на вступі учителі ґімназиї, яких крім директора о. Ст. Каркута, є 10 до обовязкових а 6 до надобовязкових предметів. Дальше слідує хроніка заведеня, плян науки, спис бібліотеки, списи приборів кабінетів природописного і фізикального і т. п. Вкінци подано статистику учениць. В послідним шк. році було з кінцем року 88 учениць публичних і 15 приватисток а то в пригот. клясі 11, в I кл. 28+7, в II кл. 22+7 а в III кл. 27+1. При клясифікациї узнано 26+4 здібними з відзначенем, 37+10 здібними, 9+1 здібними в загалі, 2 нездібними, 1 дістала поправку, а 5 має здавати доповняючий іспит. Стан родичів учениць: 48+8 дочки сьвящеників, 22+2 дочки урядників, 5+1 народних учителів, 3+4 селян, 3 літератів, 3 держ. слуг, 2 прив. уряд., 1 власт. більшої посілости, 1 купця. Місце побуту родичів: Львів 26, львівский повіт 5+1, з Угорщини 4 приватистки, а родичі решти дівчат перебувають в инших повітах Галичини.

— **Дефравдация в почтовім уряді в Тернополи.** Слідство в справі щезненя з каси того уряду 8.000 корон викрило, що касиер Кеніґсберґер, котрий відобрав собі житє, був заплутаний в численні довги, котрі покривав грішми, позичаними собі хвилево з повіреної єму почтової каси. Тепер веде ся слідство, о скілько співвинованим є тут другий касиер Чубатий та инші товариші помершого. Вина Чубатого о стілько доказана, що він замикаючи касу спільно з Кеніґсберґером, знав про брак готівки, але з милосердия над товаришем не давав знати про те начальникови почти, лише підписував книги, що они в порядку. Через те коли приїхали на шконтрум комісия, Кеніґсберґер заявив, що Чубатий нічого не винен, однак пізнійше в листах, писаних перед самоубийством, обжалував Чубатого, що й він винен его надужитю. Слідство ще не скінчене.

— **Крадіж почтового мішка з грішми.** Свого часу голосна була крадіж почтого мішка з грішми, якої доконано в грудни 1906 р. з почтового воза в Станиславові. Поліция довгий час не могла викрити виновників тої крадежи, а в маю 1907 р. случайно викрило ся, що участь в ній брав почтовий візник, Яков Павликовский до спілки з візником Іваном Вацебою. В жовтни 1907 року станиславівский трибунал судеїв присяжних засудив Павликовского на $4^1/_2$, а Вацебу на три роки тяжкої вязниці. Крім того до судової відповідальности був потягнений Грянь Гаргал з Іванівки, котрий переховував у себе часть украдених гроший. Аж тепер, по $2^1/_2$ роках виявило ся, що ініциятором і головним виновником тої крадежи був почтовий візник Войтіх Павловский, котрий при помочи воскового відтиску зробив собі ключ до маґазину почтового воза.

Підчас слідства Павловского арештовано два рази, але все випущено его на волю, бо Павловский не повозив критичної пори а крім того доказав свое alibi. На ділі Павловский ждав в брамі сусідного дому, а коли листонос з візником удав ся на почту по пакунки, Павловский отворив підробленим ключем дверці від воза і витягнув мішок з грішми, з котрих частину, іменно 14.000 корон задержав у себе до тепер. За поміч і невиявлене тайни Павловский обіцяв Павликовскому поділити ся добичию, коли той вийде з вязниці. Тимчасом мав виплачувати відповідну квоту жінці Павликовского на удержане. Майже півтора року давав Павловский на удержане Павликовскій. Дізнавшась однак, що Павликовский у вязниці небезпечно занедужав, перестав платити. То дійшло до відомости Павликовского, котрий загрозив Павловскому виявленем всього, коли не додержить зобовязаня. Тоді Павловский дав Павликовскій 200 корон і обіцяв поділити ся добичию з еї чоловіком, коли відсидить кару. Кілька місяців пізнійше Павликовский занедужав знов, а тоді Павловский не лише не хотів нічого дати жінці свого приятеля, але навіть викинув еї зі свого мешканя. Обурена тим Павликовска виявила всьо листоносови Цьолкови а той зараз повідомив про всьо свою начальну власть. На підставі того арештовано оногди Войтіха Павловского, котрого аж сим разом не мине рука справедливости.

Телеграми.

Петербург 19 липня. На двірци в Царскім селі арештовано три особи, при котрих найдено оружие і вибухові материяли. Здогадують ся, що ті особи хотіли устроїти замах на поїзд.

Петербург 19 липня. В честь перебуваючої тут даньскої пари королївскої відбув ся оногди обід в Петергофі. Цар виголосив тоаст, в котрім підніс сердечні відносини, які вяжуть оба народи і краї та висказав надію, що ті відносини стануть ще тіснійші. Даньский король висказав ті самі бажаня і вказав на дружбу і посвоячене обох монархів.

Льондон 19 липня. Коло Вестмінстер розпочали ся маневри анґлїйскої фльоти, найбільші, які коли були в Анґлії.

Тегеран 19 липня. З шахом схоронили ся до российского посольства его жена і наслідник престола, а також богато его прихильників.

Атини 19 липня. Часописи доносять, що міністерство подало ся до димісиї.

Рух поїздів зелізничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2^{30}**, 5^{50}, 7·25, **8^{55}**, 9·50, 1·10*), **1·30**, 5·45, **8^{40}**, 9^{50}.
*) З Тарнова.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2^{15}**, 5·40, 10^{30}.
З Черновець: **12^{20}**, 5^{45}*), 8·05, 10·20*, **2^{05}**, 5·58, **6^{40}**, 9^{30}.
*) Із Станиславова. *) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·29, 11·45, 4·25, 11^{00}.
З Самбора: 8, 9·57, 2, 9^{00}.
З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50.
З Яворова: 8·05, 5.
З Вовкова: 1·35, 9·55.

На „Підзамче“:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2**, 5·15, 10^{12}.
З Вовкова: 8·07 *), 1·19, 3·26 *), 9^{39}.
*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків“:

З Вовкова: 7·27 *), 1·01, 3·07 *), 8^{21}.
*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брухович:
що дня: від $^1/_5$ до $^{30}/_9$ 8·15, 8^{20}
„ $^1/_6$ до $^{30}/_9$ 3·27, 9^{55}
„ $^1/_7$ до $^{30}/_9$ 5·30.
в неділі і р. к. сьвята: від $^1/_5$ до $^{31}/_5$ 3·27, 9^{35}.
З Янова:
що дня: від $^1/_5$ до $^{30}/_9$ 1·15, 9^{25},
в неділї і р. к. сьвята: від $^2/_5$ до $^{12}/_9$ 10·10.
Зі Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 10^{15}.
З Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 12/9 11^{45}.
З Виник що дня 3·44.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12^{45}**, 3^{50}, **8^{25}**, 8·40, **2^{45}**, 3·30 *), 6^{12}, **7**, 7·35, 11·15.
*) до Ряшева.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8^{00}, 11^{10}.
До Черновець: **2^{50}**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 2·50*), 6^{00}*), 10·38.
*) до Станиславова, *) до Коломиї.
До Стрия: 7·30, 1·45, 6^{55}, 11·25.
До Самбора: 6, 9·05, 3·40, 10^{45}.
До Сокаля: 6·14, 11·05, 7^{10}, 11^{35} *)
*) до Рави руск. (лиш в неділї).
До Яворова: 8·20, 6^{30}.
До Вовкова: 6·45, 2·35.

З „Підзамча“.

До Підволочиск: 6·35, 11, **2·31**, 8^{29}, 11^{32}.
До Вовкова: 5^{44}*), 7·13, 1·30*), 2·52.
*) лиш до Винник.

З „Львів-Личаків“.

До Вовкова: 6·03*), 7·32, 1·49*), 3·14.
*) лиш до Винник.

Поїзди льокальні.

До Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 7·21, 3·45.
„ 1/6 до 30/9 2·30. 8^{34}.
„ 1/7 до 31/8 5·50.
в неділї і р. к. сьвята від 1/5 до 31/5 2·30, 8^{34}.
від 1/6 до 30/9 12·41.
від 1/7 до 31/8 9.
До Янова: що дня від 1/5 до 30/9 10·10, 3·35.
в неділї і р. к. сьвята від 2/5 до 12/9 1·37.
До Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 10·35.
До Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 12/9 2·15.
До Винник що дня 5^{30}.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).